

“Communicatie is vaak het grootste probleem van de oplossing”

Terwijl ik dit schrijf, lees ik dat Theresa May in het Verenigd Koninkrijk de motie van wantrouwen met een nipte meerderheid heeft overleefd. Ze mag dus nog even aanblijven. Aan haar de schone taak om een oplossing te zoeken voor deze impasse waarin ze nu zitten. Er wordt zelfs weer gefluisterd dat ook lid blijven van de EU weer een mogelijkheid is. Men is in ieder geval bang om het volk hierover nogmaals te raadplegen, omdat men niet meer zo zeker is of men nog steeds van de EU af wil. Hoe komt dat? Hebben mensen nu opeens een andere mening dan in 2016? Zijn ze toen misleid of gebeurt dat misschien nu? Heeft een groot gedeelte van de ‘*remain*’ stemmers zich in 2016 misschien niet laten horen?

Deze gebeurtenissen zetten mij aan het denken of zoiets ook in Papendrecht kan gebeuren. Natuurlijk zijn onze uitdagingen lang niet zo ingewikkeld als die in het Verenigd Koninkrijk, maar toch. In onze gemeente wonen iets meer dan 32.000 inwoners en die hebben gelukkig allemaal een eigen mening. En die mening is ook belangrijk. Vanuit het gemeentebestuur leeft nog steeds het idee om de inwoners van Papendrecht te betrekken bij besluitvorming. En daar sta ik ook achter. Maar hoe zorg je ervoor dat de meningen van de betrokken Papendrechter bij de gemeente terecht komt?

Wanneer je mensen vraagt om mee te denken over vraagstukken, moet je met veel zaken rekening houden. Ten eerste wil je dat de juiste mensen meedenken over de vraagstukken. Daarmee bedoel ik niet dat men moet voldoen aan een bepaald keurslijf (“Hoogopgeleide, grijze mannen”, zoals een collega raadslid ze noemt). Ik bedoel meer dat de betrokken mensen ook daadwerkelijk betrokken zijn bij de vraagstukken. Een groep mensen uit de Oostpolder moet geen inspraak hebben in de groenstrook die in de Westpolder wordt aangelegd. Ook krijg je geen goed beeld van wat de mening van Papendrecht is, wanneer altijd dezelfde mensen naar de inspraak bijeenkomsten komen.

En wanneer er dan mensen de moeite nemen om een mening te geven, moet daar wel zorgvuldig mee worden omgegaan. Ik krijg helaas nog van te veel mensen te horen, dat ze geen vertrouwen hebben dat de gemeente iets met hun mening gaat doen. Dit kan komen doordat men vooraf geen idee had wat er met hun mening zou worden gedaan of dat de gemeente de wensen van de inwoner niet kan uitvoeren. Ook kan het beeld van een situatie bij de betrokken inwoners anders zijn dan bij de gemeente. Zo hoor ik bijvoorbeeld vanuit de gemeente dat de Pontonniersweg en het Westeind na het groot onderhoud een stuk veiliger zijn geworden, terwijl dit door veel mensen niet zo wordt ervaren.

Al met al heel wat gepuzzel om een eerlijk en werkbaar beeld te krijgen van wat de Papendrechtters van iets vinden. Maar als we meer werk van inspraak willen maken, moeten we het ook goed doen.